

Kúria

végzés

Az ügy száma: Bfv.II.896/2018/7.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: . Molnár Gábor Miklós a tanács elnöke, Dr. Feleky István előadó bíró, Dr. Krecsik Eldoróda bíró
Az eljárás helye:
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2018. december 12.
Az ügy tárgya: hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény
Terhelt(ek): ... és társa
Első fok: Törvényszék 9.B.455/2015/58. ítélet, 2017. október 3. tárgyalás
Másodfok: Ítéltábla Bf.II.19/2018/7. ítélet, 2018. április 16. nyilvános ülés
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: ... I. rendű és ... II. rendű terhelt védője
Az indítvány iránya: hatályon kívül helyezés

Rendelkező rész

A Kúria a hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt ... és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben a ... I. rendű terhelt védője és a ... II. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványokat elbírálv a Debreceni Törvényszék 9.B.455/2015/58. számú ítéletét és a Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.II.19/2018/7. számú ítéletét mindkét terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

1.

- [1] A Debreceni Törvényszék a 2017. október 3. napján tartott tárgyaláson meghozott és kihirdetett 9.B.455/2015/58. számú ítéletével:

- [2] ... I. rendű terheltet
bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés elfogadásának büntettségében [2012. évi C. törvény (Btk.) 294. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés a) aa) alpont].
Ezért öt 2 év - végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett - börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 200 napi tétel - napi tételenként 4.000 forint - így 800.000 forint pénzbüntetésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén feltételes szabadságra legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható. Rendelkezett továbbá a pénzbüntetés esetleges átváltoztatásáról és a lefoglalt személygépkocsira vagyonek Kobzár elrendeléséről;
- [3] ... II. rendű terheltet
bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés büntettségében [Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés]. Ezért öt 1 év 6 hónap - végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett - börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 100 napi tétel - napi tételenként 5.000 forint - így 500.000 forint pénzbüntetésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén feltételes szabadságra legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható. Rendelkezett továbbá a pénzbüntetés esetleges átváltoztatásáról.
- [4] A kétirányú fellebbezések alapján másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla a 2018. április 16. napján tartott nyilvános ülésen meghozott és kihirdetett Bf.II.19/2018/7. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet mindkét terhelt tekintetében megváltoztatta:
az I. rendű terhelt tekintetében a szabadságvesztést - a végrehajtást felfüggesztő rendelkezést mellőzve - 5 évre súlyosította, továbbá 5 év közügyektől eltiltásra és 5 év jogi egyetemi végzettséghez kötött foglalkozástól eltiltásra is ítélte,
a II. rendű terhelt tekintetében mellőzte a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését és öt 2 év közügyektől eltiltásra is ítélte.
Egyebekben az elsőfokú ítéletet mindkét terhelt tekintetében helyben hagyta.
- 2.
- [5] Az elsőfokú bíróság által megállapított (elsőfokú ítélet 4-6. oldal), a másodfokú bíróság által részben helyesbített (másodfokú ítélet 7. oldal 4. bekezdés), részben átszerkesztett (másodfokú ítélet 7. oldal 6. bekezdésétől 9. oldal 1. bekezdésével bezárólag) tényállás lényege a következő:
- [6] A Kúria előrebocsátja, hogy a Legfelsőbb Bíróság, illetőleg a Kúria felülvizsgálati ügyekben folytatott gyakorlata a tényálláshoz kötöttségének ténybeli terjedelmét a támadott ügydöntő határozat szó szoros értelmében vett tényállást megállapító részében megállapított tényeknél tágabbnak tekinti. A tényállás az ítélet egészében és tartalmilag vizsgálható: ezért a felülvizsgálati eljárásban irányadó tényálláshoz tartozónak kell tekinteni a jogerős határozat indokolása bármely részében szereplő minden ténymegállapítást, amely az elbírált bűncselekmény büntetőjogi megítélésénél jelentős (EBH 2013.B.2. indokolás, BH 2015.216.I., BH+ 2014.9.388.I., BH 2015.216.I., BH 2013.237., BH 2013.53., BH 2006.392.). Ennek megfelelően a tényálláshoz tartoznak az indokolásban írt, de tartalmilag tényeket rögzítő részek is (BH 2015.216.I.).
- [7] Az I. rendű terhelt 2009. március 1. és 2012. december 31. napjai között ... Önkormányzatának jegyzője volt. A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (Ötv.) 36. § (2) bekezdése alapján a jegyző vezeti a képviselő-testület hivatalát, c) döntésre előkészíti a polgármester hatáskörébe tartozó államigazgatási ügyeket és e) tanácskozási joggal vesz részt a képviselő-testület, a képviselő-testület bizottságának ülésén, a (3) bekezdés szerint pedig köteles jelezni a képviselő-testületnek, a bizottságnak és a polgármesternek, ha a döntésüknél jogszabálysértést észlel.
- [8] Az I. rendű terhelt 2009. március 1-jén kelt munkaköri leírása a)

és b) pontjai alapján munkaköri kötelessége volt a bizottsági ülésen a szakmai segítség nyújtása, a törvényes döntések meghozatalának biztosítása, jogsértés esetén jelzéssel kellett élnie, előkészítette, illetve elkészítette a feladatkörébe tartozó előterjesztéseket, ellátta a bizottság és a képviselő-testület elé kerülő előterjesztések törvényességi vizsgálatát.

- [9] A 16/2010. (XI.25.) számú önkormányzati rendelet tartalmazza a képviselő-testület szervezeti és működési szabályzatát (SZMSZ), melynek 3-4., valamint 8. §-a szabályozza az ülések összehívásának rendjét és az előterjesztésekre vonatkozó követelményeket. Lényegük: a jegyző köteles összeállítani az ülés tárgyalási anyagát, és az ülés előtt legalább öt nappal kiküldeni a meghívót, amely tartalmazza a javasolt napirendi pontokat, a határozati javaslatok teljes szövegét és az írásbeli előterjesztéseket.
- [10] A II. rendű terhelt tulajdonában és ügyvezetése alatt álló **cég 1 ... városban** 2012 őszén egy rendezvénycsarnok építésébe kezdett. A II. rendű terhelt ehhez városi önkormányzati támogatás nyújtása érdekében egyeztetést folytatott **tanú 1** polgármesterrel és az I. rendű terhelt jegyzővel. A II. rendű terhelt a polgármesterrel előzetesen megállapodott: amennyiben az önkormányzat év végén állami forráshoz jut, az önkormányzat a korábbi pályázat figyelembevételével milyen nagyságrendű összeggel és feltételekkel támogatja a II. rendű terhelt beruházását. E körben az I. rendű terhelt vállalta, hogy jegyzői minőségében törekedni fog a megállapodásnak megfelelő döntés megszületésének biztosítására, a II. rendű terhelt pedig a támogató közreműködésért anyagi előnyként egy gépkocsit ígért. „A II. rendű terhelt tisztában volt azzal, hogy a támogatási pénz megszerzéséhez a bizottság támogatására, majd pedig a képviselő-testület döntésére van szükség” (elsőfokú ítélet 50. oldal 1. bekezdés).
- [11] A városi önkormányzat az 1613/2012. (XII.18.) Korm. határozat alapján 450 millió forint állami támogatást kapott meg nem határozott önkormányzati feladatainak támogatására. Erről az I. rendű terhelt már korábban tudomást szerzett, és erről tájékoztatta a II. rendű terheltet is. Az I. r. terhelt - **tanú 2** útján - már 2016. (elírás, helyesen: 2012.) december 16-án megüzente a II. r. terheltnek, hogy a következő héten a csarnok építésére a pénz meglesz. Ezen a napon az I. és II. r. terheltek találkoztak is a részletek megbeszélése végett. Az I. r. terhelt kérte a II. r. terhelt segítségét, hogy mi kerüljön abba a szerződésbe, amelyet az önkormányzat a **cég 1**-el fog kötni, tekintettel arra, hogy a (2012.) december 21-ei képviselő-testületi ülésen ezt majd meg kell szavaztatni. (Elsőfokú ítélet 26. oldal 4. bekezdés.) Az I. és II. r. terheltek személyesen és telefonon többször egyeztettek (elsőfokú ítélet 26. oldal utolsó és 27. oldal első bekezdés).
- [12] Ezután 2012. december 20-án az I. rendű terhelt iránymutatása alapján és jóváhagyásával előterjesztés készült arról hogy a képviselő-testület 180 millió forinttal támogatja a rendezvénycsarnok építését.
- [13] Az önkormányzat Pénzügyi, Mezőgazdasági és Környezetvédelmi Bizottsága 2012. december 21-én 7.30 órától tartott ülést. Az előterjesztés a 2012. december 20-án kelt meghívóban nem szerepelt, azt a bizottság az ülésen tűzte tárgyalásra 9. napirendi pontként. Az I. rendű terhelt elhallgatta az önkormányzat által kapott állami támogatás összegét és felhasználási lehetőségét. Arról tájékoztatta a bizottság tagjait, hogy a II. rendű terheltnek „volt egy pályázata, a pályázat beérkezett, polgármester úr egyeztette ezt az érdekelt szervezetekkel, és ezt a 180 millió forintos összeget ennek a finanszírozására kapja az önkormányzatunk a mai napon”. Az I. rendű terhelt azt a látszatot keltette, hogy az önkormányzat kifejezetten - egyeztetett - pályázat útján elnyert, másra fel nem használható 180 millió forint céltámogatást kapott. A bizottsági tagokat félrevezetve közreműködött az előterjesztés érdemi vita nélküli egyhangú elfogadásában. Az ülésen azonos tartalommal felszólalt a polgármester is. A bizottság az előterjesztést a 193/2012. (XII.21.) számú határozatával akként fogadta el, hogy a II. rendű terhelt **cége** tizenöt éven keresztül évi húsz rendezvényt biztosítson az önkormányzat számára.

- [14] Az önkormányzat képviselő-testülete 2012. december 21-én 9 órától tartott ülést. A 2012. december 19-én kelt meghívó 11. napirendi pontként tartalmazta az előterjesztést azzal, hogy az később kerül megküldésre a tagok részére. Az ülésen részt vett az I. rendű terhelt is. A képviselőket a polgármester tájékoztatta a bizottsági ülésen elhangzottakkal azonos tartalommal, amihez az I. rendű terhelt már nem szólt hozzá. A képviselő-testület a 388/2012. (XII.21.) számú határozatával a rendezvénycsarnok megvalósításához 180 millió forint támogatásban részesítette a II. rendű terhelt **cégét** azzal, hogy tizenöt éven keresztül évi húsz rendezvényt biztosítson az önkormányzat számára.
- [15] Az előterjesztés nem volt a bizottság és a képviselő-testület tagjainak birtokában. Nem tanulmányozhatták a kormányhatározatot sem, kizárólag az I. rendű terhelt és a polgármester tájékoztatására hagyatkozhattak. Az önkormányzat és a II. rendű terhelt **cége** 2012. december 27-én kötötte meg a támogatási megállapodást. A 180 millió forint átutalására 2012. december 21. és 2013. november 29. között részletekben került sor. Az önkormányzat a 450 millió forint állami támogatás felhasználásáról 2013. január 30-án kötött végleges megállapodást a Belügyminisztériummal.
- [16] A II. rendű terhelt az önkormányzati döntés meghozatalában való közreműködéséért 2013. február 8-án jogtalan előnyként fiktív adásvételi szerződéssel, a vételár megfizetése nélkül ingyenesen az I. rendű terhelthez ruházta az ugyancsak tulajdonában és ügyvezetése alatt álló **cég 2** tulajdonát képező - 1.950.000 forint értékűnek feltüntetett, valójában - 2.928.340 forint értékű ... **típusú** személygépkocsi tulajdonjogát. A személygépkocsi átadására 2013. március 1-jén került sor. A jogtalan előny tárgyát képező személygépkocsit lefoglalták.
- [17] Az I. rendű terhelt mint jegyző a bizottság ülésén tudatosan félretájékoztatta a bizottság tagjait (elsőfokú ítélet 4. bekezdés). Kifejezetten pályázat útján elnyert - másra fel nem használható (elsőfokú ítélet 26. oldal 1. bekezdés) - céltámogatásként állította be a 180 millió forintot, ugyanakkor az azonos tartalmú polgármesteri képviselő-testületi tájékoztatás során passzív magatartást tanúsított, a polgármester által elmondottakhoz nem szólt hozzá (elsőfokú ítélet 25. oldal 1. bekezdés).

II.

1.

- [18] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen két felülvizsgálati indítvány került benyújtásra.
- 1.1.
- [19] Elsőként az I. rendű terhelt védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (korábbi Be.) 416. § (1) bekezdés b) pontja alapján arra hivatkozással, hogy a bűncselekmény törvénysértő minősítése folytán törvénysértő büntetés kiszabására került sor, és a másodfokú ítélet meghozatalában kizárt bíró vett részt. Elsősorban a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását, illetőleg (másodlagosan) eltérő minősítés megállapítása mellett enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.
- [20] A felülvizsgálati indítvány szerint az irányadó tényállásnak tartalmaznia kell, hogy a terhelt konkrétan melyik kötelességét szegte meg és azt is, hogy ezt a kötelességet számára milyen jogszabály vagy egyéb utasítás írta elő (BH 2015.212., BH 2017.288.). Az irányadó tényállás és a másodfokú bíróság értékelése alapján az I. rendű terhelt csupán annyiban szegte meg a kötelességét, hogy a bizottsági és képviselő-testületi tagok nem az önkormányzat szervezeti és működési szabályzatában meghatározott időben kapták meg a rendezvénycsarnokkal kapcsolatos írásbeli

előterjesztést. Ilyen előterjesztést azonban senki nem készített.

- [21] Ezt meghaladóan - álláspontja szerint - az irányadó tényállás ellentmondásos. Az ellentmondás abból keletkezett, hogy a másodfokú bíróság által helyesbített tényállás szerint a II. rendű terhelt az előzetes megállapodást nem a jegyző I. rendű terhelttel (elsőfokú ítélet 4. oldal utolsó és 5. oldal első bekezdés), hanem a polgármesterrel kötötte (másodfokú ítélet 7. oldal 4. bekezdés).
- [22] Ezt a helyesbítést a másodfokú bíróság tartalmilag nem vitte tovább. A helyesbítésnek viszont ellentmond, hogy az I. rendű terhelt e körben vállalta a megállapodásnak megfelelő önkormányzati döntés megszületését, amiért a II. rendű terhelt egy gépkocsit ígért (elsőfokú ítélet 5. oldal 2. bekezdés). Ebből következik, hogy ha az I. rendű terhelt nem állapodott meg előzetesen a II. rendű terhelttel, akkor részéről nincs támogató közreműködés, amelyért cserébe a II. rendű terhelt gépkocsit ígért. Emellett az I. rendű terhelt 2012. december 21-én a polgármestertől kapott tájékoztatás alapján azt tudta, hogy az önkormányzat a 450 millió forintból 180 millió forintot céltámogatásként, kifejezetten a rendezvénycsarnok megvalósítására kapott.
- [23] Az I. rendű terhelt kötelességszegése a másodfokú bíróság szerint az volt (abban merült ki), hogy a bizottsági és képviselő-testületi tagok nem az SZMSZ-ben meghatározott időben kapták meg a rendezvénycsarnok támogatásával kapcsolatos írásbeli előterjesztést. Ennek ellenére a rendezvénycsarnok támogatására irányuló előterjesztést a bizottság az ülésén tárgyalásra tűzte, az szerepelt a képviselő-testületi ülés meghívójában, a bizottsági és képviselő-testületi tagok az ülésen megismerték a korábban készült előterjesztés tartalmát, és azzal kapcsolatosan állást foglalhattak. Ez nem szándékos határidőcsúszás - ami nem kötelességszegés - azért sem, mert ilyen előterjesztést senki sem készített, és nem létező előterjesztés nem továbbítható.
- [24] Mivel az I. rendű terhelt kötelességszegést nem követett el, ezért a cselekménye helyesen a Btk. 294. § (1) és (2) bekezdése alapján (vezető beosztású hivatalos személy által elkövetett) hivatali vesztegetés büntettének minősül.
- [25] Törvénysértő minősítés esetén a törvényes minősítésnek megfelelő büntetési tétel keretei között kiszabott büntetés is lehet törvénysértő (BH 2011.97.I.). Miután a másodfokú bíróság az eljárás elhúzódása miatt a középértéktől jelentősen eltérve a törvényi minimumban határozta meg a szabadságvesztés tartamát, a védő ugyanezt indítványozta az általa helyesnek vélt minősítés mellett azzal, hogy a végrehajtása kerüljön felfüggesztésre és a közügyektől eltiltás mellőzésre.
- [26] Az I. rendű terhelt védője eljárási szabálysértésként két kifogással élt. Egyrészt a titkos információgyűjtés felhasznált anyagát tiltott módon megszerzett [korábbi Be. 78. § (4) bekezdés], s ekként felhasználhatatlan bizonyítéknak tekintette. Közölte továbbá, hogy a másodfokú bíróság tanácsának elnöke az I. rendű terhelt egyetemi évfolyamtársa volt. Az egyetemi évek alatt együtt

utaztak lakóhelyükről az egyetemre, s így közöttük az átlagos évfolyamtársi kapcsolaton túl szorosabb viszony alakulhatott ki. Ez akár pozitív, akár negatív irányban kétséget vet fel a pártatlansága tekintetében. A védő tehát lényegében azt állította, hogy a másodfokú felülbírálat során kizárt bíró vett részt az ítélet meghozatalában.

1.2.

- [27] A Legfőbb Ügyészség a BF.920/2018/1-I. számú átiratában az I. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványát részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak találta.
- [28] Kifejtette, hogy a titkos információgyűjtés során szerzett anyag bizonyítékként való felhasználásának vitatása a tényállás megalapozottságának a támadása (BH 2012.186.), ami a törvényben kizárt.
- [29] Az alapeljárásban az I. rendű terhelt elfogultságon alapuló kizárási okra utaló bejelentést nem tett, s ezáltal az alapítélet jogerőre emelkedése után előterjesztett bejelentés felülvizsgálatot már nem alapoz meg {25/2013. (X.4.) AB határozat [46]}, ez is a törvényben kizárt.
- [30] Az irányadó tényállás valóban tartalmazza a II. rendű terhelt és a polgármester megállapodását a II. rendű terhelt beruházásának önkormányzati támogatásáról, ám rögtön ezt követően rögzíti, hogy - innen ügyészi dőlt betűs kiemeléssel - az I. rendű terhelt ezzel kapcsolatban azt vállalta, hogy jegyzőként arra fog törekedni, hogy biztosítsa a megállapodásnak megfelelő döntés megszületését. A II. rendű terhelt a támogató közreműködésé(r)t egy gépkocsit ígért (az I. rendű terheltnek) - ezzel vége a dőlt betűs kiemelésnek. Ezért a tényállással ellentétes állítás, hogy az I. rendű terhelt előzetesen nem tudott a támogatásról és a pályázat elnyerésében való közreműködésért a II. rendű terhelt nem ígért egy autót.
- [31] Az is a megállapított tényállással ellentétes érvelés, hogy az I. rendű terhelt úgy tudta, a 180 millió forint céltámogatás. Ezzel szemben a tényállás azt tartalmazza, hogy a 450 millió forint állami támogatásról az I. rendű terhelt korábban már tudomást szerzett, erről tájékoztatta a II. rendű terheltet is, és a kormányhatározat nem korlátozta a felhasználást. A bizottsági ülésen pedig az I. rendű terhelt elhallgatta a tagok előtt, hogy az önkormányzat által elnyert 450 millió forint és az (értelemszerűen: önkormányzatitól) eltérő célú felhasználásának nincs akadálya.
- [32] Az I. rendű terhelt a támogatás kiutalását annyira biztosnak ígérte a II. rendű terheltnek, hogy 2016. (elírás az elsőfokú ítéletben, helyesen: 2012.) december 16-án találkozott vele. Kérte a segítségét ahhoz, hogy mi kerüljön abba a szerződésbe, amit az önkormányzat a **cég 1**-el fog megkötni, tekintettel arra, hogy a (2012.) december 21-i ülésen azt kell majd megszavaztatni (elsőfokú ítélet 26. oldal). Az I. rendű terhelt ezzel egyértelműen a II. rendű terhelthez kötődő cég 1 érdekeit helyezte az önkormányzat érdekei elé. A tényállással ellentétes állítások körében a felülvizsgálati indítvány ugyancsak a törvényben kizárt.

- [33] Egyebekben a Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálati indítványt nem találta alaposnak. A felülvizsgálati indítványtól eltérően az I. rendű terhelt releváns kötelességszegése, hogy a szakmai segítségnyújtás helyett a bizottság tagjait félrevezette, az állami támogatás célhoz kötöttségére vonatkozóan szándékos félretájékoztatás. Az ezt követő képviselő-testületi ülésen pedig a polgármester azonos tartalommal tájékoztatta a képviselőket, de velük I. rendű terhelt nem közölte a kormányhatározat tartalmát.
- [34] A Legfőbb Ügyészség szerint a bűncselekmény minősítése törvényes, és a kiszabott szabadságvesztés büntetés sem törvénysértő. Miután pedig feltétlenül hatályon kívül helyezést eredményező (ún. abszolút) eljárási szabálysértést [Be. 649. § (2) bekezdés] sem észlelt, ezért a megtámadott határozat tanácsülésen történő hatályában fenntartását indítványozta az I. rendű terhelt tekintetében.
- 1.3.
- [35] Az I. rendű terhelt a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára nem tett észrevételt.
- Az I. rendű terhelt védője az észrevételében fenntartotta a felülvizsgálati indítványában foglaltakat.
- [36] Álláspontja szerint az ügyészség a szöveggörnyezetből kiragadva értelmezte a „rögtön ezt követően” kitéttel érintett két (elsőfokú ítélet 4. oldal utolsó és 5. oldal 2.) bekezdés értelmezését. Utalt továbbá arra, hogy nincs megállapítva, hogy utólag tudomást szerzett az I. rendű terhelt a II. rendű terhelt és a polgármester megállapodásáról.
- [37] A kötelességszegés megállapításához az Ötv. 36. § (3) bekezdése nem tekinthető konkrét jogszabályhelynek. Ilyen csak az SZMSZ 3-4. és 8. §-a lehetne, de ezek a mulasztások nincsenek okozati összefüggésben a hivatali vesztegetéssel. A szándékos félretájékoztatás, a tévedés el nem oszlatása nem a jegyző jelzési kötelességét megalapozó jogszabálysértés. Ha pedig vállalta, hogy a megállapodásnak megfelelő döntés szülessen, akkor az önvádra kötelezés tilalma folytán nem várható el tőle, hogy lebuktassa magát, hiszen az ígéret elfogadásával a korrupciós bűncselekmény befejeződött.
- [38] A védő szerint a bíróságok álláspontjának „helybenhagyása” esetén az ország szinte valamennyi önkormányzatánál dolgozó jegyző ellen büntetőeljárást lehetne indítani, ha a törvényesség őre részéről történő hallgatás vagy a félreértések el nem oszlatása olyan kötelességszegésnek minősülne, melyet a büntető anyagi jog „honorálni” köteles.
- [39] A védője jelezte továbbá, hogy a titkos információgyűjtéssel kapcsolatos megállapítása általa tudottan nem képezi önmagában a felülvizsgálat alapját, ám a tisztességes eljárás alapelveivel nem egyeztethető össze a törvénysértő bizonyíték felhasználása. A bírói elfogultságról pedig a meghatalmazás dátumából is következően csak a másodfokú eljárás befejezését követően szerzett tudomást.
- 2.

- [40] Felülvizsgálati indítványt nyújtott be a II. rendű terhelt védője is a korábbi Be. 416. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján: elsősorban a terhelt bűnösségének törvénysértő megállapítása miatt, felmentése érdekében; másodlagosan a bűncselekmény törvénysértő minősítése folytán törvénysértő büntetés kiszabása miatt, enyhébb, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében; harmadsorban pedig hatályon kívül helyezés és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében.
- [41] A II. rendű terhelt védője - miként az I. rendű terhelt védője is - ellentmondásosnak találta az irányadó tényállást abban, hogy a másodfokú bíróság helyesbítése szerint a II. rendű terhelt az előzetes megállapodást nem a jegyző I. rendű terhelttel (elsőfokú ítélet 4. oldal utolsó és 5. oldal első bekezdés), hanem a polgármesterrel kötötte (másodfokú ítélet 7. oldal 4. bekezdés), majd nem változtatta meg a következő bekezdést (elsőfokú ítélet 5. oldal 2. bekezdés). Ebből az következik, hogy az I. rendű terhelt nem volt részese a megállapodásnak. Mivel az nincs megállapítva, hogy az I. rendű és a II. rendű terhelt kötött egymással megállapodás, az I. rendű terhelt részéről nincs támogató közreműködés, amiért cserébe a II. rendű terhelt gépkocsit ígért. Erre tekintettel törvénysértő a II. rendű terhelt bűnösségének megállapítása a hivatali vesztegetés büntetében.
- [42] Amennyiben („feltéve, de meg nem engedve”, hogy) a II. rendű terhelt bűncselekményt valósított meg, téves annak minősítése, mert a II. rendű terhelt nem kérte az I. rendű terheltet arra, hogy részére a hivatali kötelességét megszegve segítsen. Tudata egyébként sem fogta át, hogy a jogtalan előnyért az I. rendű terhelt meg fogja szegni a hivatali kötelességét, hiszen nem volt rálátása arra, miként történik egy önkormányzati testületi döntés meghozatala.
- [43] Legfeljebb a hivatali vesztegetés alapesete [Btk. 293. § (1) bekezdés] valósulhatott meg, mert a (2) bekezdés megállapíthatóságához célzatos elkövetés, a hivatali kötelesség megszegésére irányuló egyenes szándék szükséges, ami nem bizonyított és meg sincs állapítva. A (2) bekezdés szerinti minősítés abból sem következik, hogy a bíróságok - szerinte téves - értékelése értelmében az I. rendű terhelt megszegte a hivatali kötelességét. A tényállás alapján az I. rendű terhelt azt vállalta, arra fog törekedni, hogy megfelelő döntés szülessen, s nem azt, hogy ezért akár a kötelességét is megszegi. A II. rendű terhelt nem felelhet azért, hogy az I. rendű terhelt túllépte a megállapodás kereteit. Ez a kvalitatív, azaz minőségi túllépés esete.
- [44] A II. rendű terhelt védője utalt arra - amint az I. rendű terhelt védője is -, hogy törvénysértő minősítés esetén a törvényes minősítésnek megfelelő büntetési tétel keretei között kiszabott büntetés is lehet törvénysértő (BH 2011.97.I.). A hivatali vesztegetés alapesete három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés büntetés aránytalanul súlyos a 63 éves, büntetlen előéletű, köztisztviselőben

álló II. rendű terhelt esetében, amikor a büntetési tétel kétszeresét is meghaladja az időmúlás. A törvénysértő minősítés folytán tehát törvénysértő a kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés. Legsúlyosabb esetben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása indokolt.

- [45] Álláspontját több bírósági határozattal is szemléltetve kifejtette továbbá, hogy a II. rendű terhelt személyi körülményei mellett még a minősítés megváltoztatása nélkül is példátlanul súlyos a kiszabott büntetés.
- [46] Az I. rendű terhelt védőjével egyezően és megegyező érvek alapján a II. rendű terhelt védője is kifejtette, hogy a I. rendű terhelt nem szegte meg a hivatali kötelességét. A két felülvizsgálati indítvány abban már eltért, hogy a II. rendű terhelt védője szerint egyrészt a (bizottsági és képviselő-testületi) tagok az ülésen az írásbeli előterjesztés kézhez vették, másrészt a kapott támogatás arra a célra lett felhasználva, amire azt az önkormányzat kapta. Ily módon a döntés nem ütközött jogi normába, a jegyzőnek pedig nem volt jelzési kötelessége.
- [47] A II. rendű terhelt védője - hasonlóan az I. rendű terhelt védőjéhez - ugyancsak eljárási szabálysértésként és indokait megjelölve kifogásolta a titkos információgyűjtés felhasznált anyagának bizonyítékként felhasználását.
- [48] A II. rendű terhelt védője a hatályon kívül helyezésre és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására tett harmadlagos indítványát nem indokolta meg.
2.1.
- [49] A Legfőbb Ügyészség a BF.960/2018/1-I. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak találta.
- [50] A Legfőbb Ügyészség álláspontja alapvetően megegyezett az I. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványával kapcsán tett nyilatkozatával.
- [51] Ismételten leszögezte, hogy a titkos információgyűjtés anyaga bizonyítékként való felhasználásának vitatása a tényállás megalapozottságának a támadása (BH 2012.186.), ami a törvényben kizárt.
- [52] Azt is megismételte, nincs ténybeli alapja azon érvelésnek, hogy az I. rendű terhelt nem volt részese a megállapodásnak, s ezért nem is volt megvesztegethető a II. rendű terhelt részéről.
- [53] A Legfőbb Ügyészség egyebekben nem találta alaposnak a cselekmény törvénysértő minősítésére vonatkozó érveket sem.
- [54] Az I. rendű terhelt jegyzőként olyan kifizetésre tett ígéretet, amelyről a döntés a hatáskörén kívül esett. Ezt a II. rendű terhelt is tudta. Az I. rendű terhelt már két nappal a kormányhatározat kihirdetése előtt megüzente a II. rendű terheltnek, hogy a támogatás meglesz. Megismételve: az I. rendű terhelt a támogatás kiutalását annyira biztosnak ígérte a II. rendű terheltnek, hogy 2016. (elírás az elsőfokú ítéletben, helyesen: 2012.) december 16-án találkozott vele, és abban kérte segítségét, hogy mi kerüljön

abba a szerződésbe, amit az önkormányzat a **cég 1**-el fog megkötni, tekintettel arra, hogy a (2012.) december 21-i ülésen azt kell majd megszavaztatni (elsőfokú ítélet 26. oldal). A II. rendű terheltnek mindebből tudnia kellett, hogy a jegyző I. rendű terhelt az ő érdekében befolyásolni fogja a döntést. A cég 1 érdekeit helyezi az önkormányzat(é) elé, amelyre szükségképpen csak úgy kerülhet sor, hogy megszegi a hivatali kötelességét.

- [55] A döntéshozók egyoldalú befolyásolása olyan személy részéről, akinek törvényen alapuló, és munkaköri kötelessége is a jogszabályok betartása, és betartatása, szükségképpen ellentétes a hivatali kötelességével. Ezért nem történt mennyiségi túllépés az I. rendű terhelt részéről. Pontosan azt tette, amiben a II. rendű terhelttel megállapodtak. Ennélfogva törvényes a II. rendű terhelt cselekményének a minősítése, és nem törvénysértő az egy évtől öt évig terjedő büntetési tételkereten belül kiszabott (végrehajtható) szabadságvesztés büntetés sem.
- [56] Miután a Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálatot megalapozó ún. abszolút eljárási szabálysértést [Be. 649. § (2) bekezdés] sem észlelt, ezért a megtámadott határozat tanácsülésen történő hatályában fenntartását indítványozta a II. rendű terhelt tekintetében.
2.2.
- [57] A II. rendű terhelt az ügyészi átiratban foglaltakra nem tett észrevételt.
- [58] A II. rendű terhelt védője az észrevételében a felülvizsgálati indítványában foglaltakat fenntartotta. Azon túl, hogy megismételte a felülvizsgálati indítványának lényegét, a Legfőbb Ügyészség álláspontját - az I. rendű terhelt védőjével egyezően - a megállapított tényállással ellentétesnek jelölte meg.
- [59] Szerinte a tényállásból nem vonható le olyan következtetés, hogy az I. rendű terhelt részese lett volna a II. rendű terhelt és a polgármester megállapodásának, mert abban nincs rögzítve az I. rendű és II. rendű terhelt közötti megállapodás. Az I. rendű és II. rendű terhelt közötti találkozóból sem következik, hogy a II. rendű terhelt tudata kiterjedt arra, hogy az I. rendű terheltnek a kötelességét meg kell szegnie vagy azt meg fogja szegni. Az I. rendű terhelt azt vállalta, hogy arra fog törekedni, hogy a megfelelő döntés szülessen. Megjegyezte e körben, hogy a Legfőbb Ügyészség hónapokkal a feltételezett megállapodás megkötését követően történő beszélgetést idéz ennek kapcsán, s ez értelmezhetetlen. A találkozó ugyanis megelőzte a döntést.
- [60] A II. rendű terhelt védője szerint amennyiben („feltéve, de meg nem engedve”, hogy) az előbbi találkozón folyt beszélgetésből következtetést lehet levonni a II. rendű tudattartalmára, az mégis téves, mert ha annak alapjául szolgáló, külvilágban megjelenő tény a tényállás nem tartalmaz vagy a ténybeli következtetés helytelen, akkor a jogi értékelésnek nincs alapja, s ekként az adott tényállási elem sem állapítható meg (EBH 2018.B.13. [94]-[97]). A tényállás pedig ilyen tény nem tartalmaz, így a vesztegetés

minősített esete nem állapítható meg. Ehhez azt kellett volna a tényállásban megállapítani, hogy a II. rendű terhelt azzal a céllal ajánlotta fel a gépjárművet, hogy azért az I. rendű terhelt megszegje a hivatali kötelességét. A II. rendű terhelt tudattartalmát a bíróságok elmulasztották vizsgálni. A Legfőbb Ügyészség ráadásul a „tudnia kellett” megközelítéssel sem támasztotta alá a II. rendű terhelt magatartásának célzatosságát, vagyis az egyenes szándékát.

- [61] A Kúria a Bfv.II.897/2018/6. számú végzésével a II. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványa alapján indított Bfv.II.897/2018. számú ügyet az I. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványa alapján indított Bfv.II.896/2018. számú (jelen) ügghöz egyesítette.

III.

- [62] Az I. rendű terhelt védőjének és a II. rendű terhelt védőjének a felülvizsgálati indítványa nem alapos.
- 1.
- [63] Mindkettő védő felülvizsgálati indítványa 2018. június 25. napján érkezett a Kúriára. Időközben – 2018. július 1. napjával – azonban hatályba lépett a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.). A Kúria a 2018. július 1-je előtt érkezett felülvizsgálati indítványokat a Be. alapján bírálta el, tekintettel arra, hogy a Be. 868. § (1) bekezdésében meghatározott átmeneti rendelkezés szerint az új törvény rendelkezéseit a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell.
- 2.
- [64] Az I. rendű terhelt védője - közvetve, de egyértelműen - azt állította, hogy a másodfokú bíróság tanácsának elnöke elfogultsága miatt kizárt bíróként vett részt az ítélet meghozatalában.
- [65] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen [Be. 648. § b) pont] eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg [Be. 649. § (2) bekezdés d) pont].
- [66] A Be. 608. § (1) bekezdés b) pontja alapján feltétlenül hatályon kívül helyezést eredményező (ún. abszolút) eljárási szabálysértés, ha az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt.
- [67] Bíróként nem járhat el, akitől az ügy elfogulatlan megítélése – a jelen ügyben nem érintett a)-d) pontokban meghatározottaktól eltérő – egyéb okból nem várható [Be. 14. § (1) bekezdés e) pont].
- [68] A 25/2013. (X.4.) AB határozatában az Alkotmánybíróság kimondta: az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (korábbi Be.) 416. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott felülvizsgálati eljárást megalapozhatja a korábbi Be. 21. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt elfogultsági okra alapított felülvizsgálati indítványt (rendelkező rész 1. pont) abban az esetben is, ha a kizárási ok a jogerős döntés meghozatalát követően merült fel. A törvény egyéb szabályainak megfelelő felülvizsgálati indítványt érdemben kell vizsgálni, értékelni és elbírálni (indokolás [50]).
- [69] A 25/2013. (X.4.) AB határozat értelmében a bíró elfogultságára hivatkozás csak azok esetében

képezhet felülvizsgálati okot, „akik első ízben, olyan konkrét körülményt kívánnak érvényesíteni, amelyről bizonyítják, hogy a jogerős ítélet meghozatalát követően szereztek tudomást” (indokolás [40]).

- [70] Az I. rendű terhelt már a másodfokú eljárásban szükségképpen ismeretében volt annak, hogy - a felülvizsgálatra meghatározott védőjének állítása szerint - elfogult bíró járt el, ugyanis a másodfokú bíróság tanácselnökének személye a nyilvános ülésre szóló idézésből [korábbi Be. 361. § (3) bekezdés], de legkésőbb a nyilvánoson ülésen kiderült a számára. E körülmény ezt követően a számára már nem újdonság, és ezért az Alkotmánybíróság határozatában kifejtettek alapján nem képezhet felülvizsgálati okot.
- [71] Az arra jogosult ugyanis az elfogultságra alapozott kizárási okot a tárgyalás megkezdése után csak akkor érvényesítheti, ha valószínűsíti, hogy a bejelentés alapjául szolgáló tényről a tárgyalás megkezdése után szerzett tudomást, és ha azt nyomban bejelenti [korábbi Be. 23. § (1) bekezdés]. Ezen a Be. 15. § (4) bekezdése csupán annyit változtatott, hogy a bejelentés három napon belül tehető meg.
- [72] Az I. rendű terhelt védője viszont az elfogultságra utaló kizárási okot a 2018. június 5-én kelt felülvizsgálati indítványában jelentette be. Miután a 25/2013. (X.4.) AB határozat kizárólag azok számára nyitotta meg a felülvizsgálati utat, akik a bíróság ügydöntő határozatának jogerőre emelkedése után szereztek tudomást az elfogultságról, az I. rendű terhelt védője részéről nem teljesült az „utólagos első ízbeni” vitathatóság feltétele.
- [73] Az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványt benyújtó védője az alapítélet jogerőre emelkedése után, 2018. május 10-én kapta a meghatalmazását. Ez azonban közömbös. Kizárólagosan annak van jelentősége, hogy az alapügyben az I. rendű terhelt nem élt a kizárás indítványozásának jogával és érdekében védő járt el, ám korábbi védője sem terjesztett elő indítványt a másodfokú bíróság tanácselnökének kizárására. Márpedig egy adott terhelt tekintetében a védelmi jog, a jelen esetben a bíró kizárása indítványozásának a joga sem kétszereződhet meg.
- [74] Másként fogalmazva: Az I. rendű terhelt az alapügyben nem tárta föl, hogy milyen korábbi állított viszony fűzte a másodfokú tanács elnökéhez, s nem kívánta ezáltal vitássá tenni a bíró pártatlanságát (elfogulatlanságát), függetlenül attól, hogy ezen körülményt megosztotta-e vagy sem a korábbi védőjével. Amikor tehát az I. rendű terhelt az alapítélet jogerőre emelkedése után a felülvizsgálati indítvány benyújtására meghatalmazta az újabb védőt, és közölte vele a másodfokú tanács elnökéhez fűződő korábbi állított viszonyát, voltaképpen feltámasztani igyekezett azt a jogát, ami korábban az alapügyben a hallgatásával kimerült. Ez természetesen nem vonatkozik a bíró kizárására vonatkozó más okokra, hiszen azok érvényesíthetőségének nincs időbeli korlátja. Azok esetében az alapítélet jogerőre emelkedését követően is nyitva áll rendkívüli jogorvoslatként a felülvizsgálati indítvány előterjesztésének a lehetősége.
- [75] A bemutatott helyzetben az I. rendű terhelt védője a kizárási indítvány előterjesztésével elkésztett, ekként felülvizsgálati indítványának ezen része a törvényben kizárt indítvány.
- 3.
- [76] Az I. rendű terhelt védője és a II. rendű terhelt védője egyaránt kifogásolta a titkos információgyűjtés anyagának bizonyítékként történt felhasználását.
- [77] A védők ezáltal valójában a jogerős ítéletben megállapított tényállás megalapozottságát vitatták. A felülvizsgálati indítványban azonban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. [Be. 650. § (2) bekezdés] A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó. [Be. 659. § (1)

bekezdés] A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

- [78] A tényállás irányadósága - változatlanul - azt jelenti, hogy a felülvizsgálat során nemcsak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan. Ennek megfelelően a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Ide értendő a bizonyítási indítványok elutasítása is, mert azok indokoltságát a bíróság vizsgálat tárgyává teszi, ám szükségtelennek találja a tényállás tisztázásához. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a - minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül - kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására.
- [79] A Legfelsőbb Bíróság már leszögezte, hogy a jogerős ügydöntő határozat felülvizsgálata - függetlenül a hivatkozás alaposságától vagy alaptalanságától - kizárt abból az okból, hogy a titkos információgyűjtés anyagát a büntetőeljárásban bizonyítékként felhasználták (BH 2012.186.III.). Az, hogy a titkos információgyűjtés eredménye bizonyítékként értékelhető volt-e, nem anyagi, hanem eljárásjogi kérdés. Ily módon az esetlegesen törvénysértő módon beszerzett bizonyíték figyelembe vétele, illetőleg annak kirekeszthetősége nem a bűnösségre vont jogi következtetést vagy a bűncselekmény minősítésének törvényességét érinti, nem anyagi jogszabálysértés, hanem a tényállás megalapozottságának támadása.
- [80] Az a rendelkezés, hogy a felülvizsgálati eljárásban az alapítélettel megállapított tényállás az irányadó és az nem támadható, a büntetőeljárási törvényben szabályozott parancsoló jellegű, semmiféle (kurtító vagy bővítő) eltérést nem engedő, azaz áthághatatlan szabály, amelyet - reagálva az I. rendű terhelt védőjének felvetésére - még a tisztességes eljárás szabályaira hivatkozással sem lehet kétségessé tenni. Ellenkező esetben maga a Kúria sértené meg a törvény rendelkezését.
- [81] A tényállás megállapítására kizárólag az alapeljárást lefolytató bíróságok jogosultak. Amint az alapeljárás jogerős ügydöntő határozattal lezárásra kerül, a megállapított tények kizárólagosan egy másik rendkívüli jogorvoslati eljárásban, a perújítási eljárás keretében tehetők vita tárgyává, de csakis a perújítási eljárásra meghatározott feltételrendszer keretein belül.
- [82] Erre tekintettel e vizsgált körben mindkét felülvizsgálati indítvány a törvényben kizárt indítvány.
- 4.
- [83] Az I. rendű terhelt védőjének indítványa szerint az I. rendű terhelt kötelességszegést nem követett el, ezért a cselekményét tévesen minősítették az eljáró bíróságok a Btk. 294. § (3) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint is. Az helyesen a Btk. 294. § (1) és (2) bekezdése alapján (vezető beosztású hivatalos személy által elkövetett) hivatali vesztegetés büntetnének minősül.

- [84] A II. rendű terhelt védőjének indítványa szerint a II. rendű terhelt bűnösségének megállapítása ugyancsak törvénysértő a hivatali vesztegetés büntettének minősített esetében [Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés], mert a terhére rótt csupán az (1) bekezdésben meghatározott alapeset megállapítására lehet alkalmas.
- [85] Mindkét védő azt állította továbbá, hogy a bűncselekmény törvénysértő minősítése folytán törvénysértően súlyos büntetés kiszabására került sor.
- [86] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a korábbi Be. 416. § (1) bekezdés b) pont 1. fordulata alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki.
- [87] Ezen az új büntetőeljárási törvény sem változtatott. A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen [Be. 648. § a) pont] felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt szabott ki törvénysértő büntetést [Be. 649. § (1) bekezdés b) pont 1. fordulat ba) alpont].
4.1.
- [88] A II. rendű terhelt esetében a hivatali vesztegetés büntettének minősített esetét képezi, ha a vesztegető a jogtalan előnyt azért adja vagy ígéri, hogy a hivatalos személy a hivatali kötelességét megszegje, a hatáskörét túllépje, vagy a hivatali helyzetével egyébként visszaéljen [Btk. 293. § (2) bekezdés].
- [89] Az I. rendű terhelt esetében a hivatali vesztegetés elfogadása büntettének minősített esete, ha a hivatalos személy a) - az elkövetéshez képest utóbbi módosítással, de az ítélkezési gyakorlat által korábban is elfogadottan: a jogtalan - előnyért aa) hivatali kötelességét megszegi, ab) hatáskörét túllépi, vagy ac) hivatali helyzetével egyébként visszaél [Btk. 294. § (3) bekezdés].
- [90] A jogkövetkeztetések helyessége - továbbra is - kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.
- [91] Mindkét védő alapvetően az irányadó tényállás átértelmezésével kívánta alátámasztani a felülvizsgálati indítványát.
- [92] Mindkét védő önmagában helyállóan kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság némileg zavaróan korrigálta. Helyesbítette, hogy a II. rendű terhelt nem a jegyző I. rendű terhelttel, hanem a polgármesterrel állapodott meg arról, hogy amennyiben az önkormányzat az év végén állami forráshoz jut, az önkormányzat a korábbi pályázat figyelembevételével milyen nagyságrendű összeggel és feltételekkel támogatja a II. rendű terhelt beruházását (elsőfokú ítélet 4. oldal utolsó, 5. oldal első bekezdés, másodfokú ítélet 7. oldal 4. bekezdés). A másodfokú bíróság azonban a korrigálást nem vitte tovább, holott a „megállapodás”-ra utalás a tényállás egyéb részeiben többszörösen is szerepel.
- [93] A másodfokú módosítás után is megmaradt szöveg azonban mégis tiszta, világos helyzetet biztosít. Aszerint: „Ekörben ... I. r. vádlott vállalta, hogy jegyzői minőségében eljárva arra fog törekedni, hogy biztosítsa a megállapodásnak megfelelő döntés megszületését. A támogató közreműködésért ... II. r. vádlott anyagi előnyként egy gépkocsit ígért.” (elsőfokú ítélet 5. oldal 2. bekezdés).
- [94] Az „e körben” kitétel világosan az előző szövegrészben leírt, a II. rendű terhelt és a polgármester közötti megállapodásra mutat vissza, vagyis a két szövegrész egybeolvasandó. A tényállás

egészből nézve a két bekezdés együttes értelme akár megállapított tényből további tényre vont következtetéssel [korábbi Be. 351. § (2) bekezdés d) pont, Be. 592. § (2) bekezdés d) pont] is kibontható. A két szövegrész együttes értelme, hogy az I. rendű terhelt részese a II. rendű terhelt és a polgármester megállapodásának. Ezt meghaladóan világos még, hogy az I. rendű terhelt vállalása és a II. rendű terhelt ígérvénye maga is megállapodás, azaz a továbbiakban kétszeres megállapodáson nyugodott mindaz, amit a tényállás „megállapodás”-ra utalva rögzített.

- [95] A II. rendű terhelt „a korábbi megállapodásnak megfelelően” jogtalan előnyként ruházta át az I. rendű terheltenre egy gépkocsi tulajdonjogát (elsőfokú ítélet 6. oldal 5. bekezdés). A jogtalan előny nyújtására korábban nem vitatottan a II. rendű tett ígéretet, azaz félreérthetetlenül a II. rendű és az I. rendű terhelt közötti megállapodásra utal a tényállás.
- [96] A Kúria számára az sem kétséges, hogy mind az I. rendű, mind a II. rendű terhelt későbbi cselekvéseire szervesen illeszkedik mindkét megállapodáshoz.
- [97] A II. rendű terhelt és a polgármester, valamint a II. rendű terhelt és az I. rendű terhelt közötti megállapodások összefonódása abból a megközelítésből is szükségszerű, hogy a képviselő testület és bizottsága arról dönt, amit előterjesztés útján elé terjesztenek, működtetésükben, s így az előterjesztésben pedig a polgármester és a jegyző játszik meghatározó szerepet.
- [98] A II. rendű és az I. rendű terhelt közötti megállapodás tükrözi, hogy az I. rendű terhelt támogató közreműködést vállalt, míg a II. rendű terhelt ezért a támogató közreműködését ígért jogtalan előnyként egy gépkocsit az I. rendű terheltnak. A II. rendű terhelt legkésőbb ekkor megtudta, hogy a beruházásának támogatásáról nem az I. rendű terhelt dönt, aki abban csak támogatólag működik közre. Ha viszont a köznyelvben jól érthetően aktivitást kifejező támogató közreműködésre van szükség, akkor kézenfekvő, hogy az ex officio (hivatalból) semleges döntéshozóra valaminő köztudottan meg nem engedett ráhatást kell gyakorolni a sikeresség érdekében, melynek szükségessége visszakövetkezik a bizottság I. rendű terhelt általi későbbi félrevezetéséből. Tehát a II. rendű terhelt számára világossá vált, hogy ehhez a jegyzőnek mint ex officio (hivatalból) semleges hivatalos személynek a hivatali helyzetével valamiféle formában vissza kell élnie. A II. rendű terhelt az így biztosítható sikeresség érdekében ígért jogtalan előnyt: egy nem jelentéktelen értéket, nevezetesen egy gépkocsit az utóbbinak.
- [99] A megállapított tényállás része továbbá, hogy a II. rendű terhelt pontosan tisztában volt azzal, hogy a támogatási pénz megszerzéséhez a bizottság támogatására, majd pedig a képviselő-testület döntésére van szükség. A II. rendű terhelt tudta, hogy kitől és mit kért az ígérvénye fejében: a bizottság és a képviselő-testület befolyásolását.
- [100] Ezáltal válasz is adható a II. rendű terhelt védőjének azon felvetésére, hogy nem tisztázott a II. rendű terhelt tudatállapota. A II. rendű terhelt tudatállapota a külvilágban a megfogalmazott ígérvénye formájában nyilvánult meg. Midőn a II. rendű terhelt a jegyzőként hivatalos személy I. rendű terheltnak gépkocsit ígért a támogató közreműködésért, tőle a döntésre nem jogosult I. rendű terhelttől a döntéshozóra gyakorolt, számára előnyös ráhatást igényelte. Ezért a II. rendű terhelt tudatállapotának van megállapított ténybeli alapja.
- [101] A jelen ügyben a polgármester II. rendű terheltnak adott ígérvénye kérdésében a bizottság, majd a képviselő-testület döntésére volt szükség. A képviselő-testület tagja (Ötv. 32. §) és elnöke a polgármester, aki összehívja és vezeti a képviselő-testület ülését [Ötv. 12. § (2) bekezdés 1. mondat]. A bizottság – a feladatkörében – előkészíti a képviselő-testület döntéseit, szervezi és ellenőrzi a döntések végrehajtását, a képviselő-testület határozza meg azokat az előterjesztéseket, amelyeket bizottság nyújt be, továbbá amely előterjesztések a bizottság állásfoglalásával nyújthatók be a képviselő-testületnek [Ötv. 23. § (1) bekezdés]. Az I. rendű terhelt mint jegyző elkövetéskor hatályos jogi

helyzetének lényege, hogy köteles az ülések előkészítésére (összeállítja az ülés tárgyalási anyagát, az ülés előtt legalább öt nappal kiküldi a meghívót, mely tartalmazza a javasolt napirendi pontokat, a határozati javaslatok teljes szövegét és az írásbeli előterjesztéseket (SZMSZ 3-4. és 8. §) és tanácskozási joggal vesz részt a képviselő-testület és bizottságának ülésén [Ötv. 36. § (2) bekezdés e) pont], valamint köteles jelezni a képviselő-testületnek, a bizottságnak és a polgármesternek, ha a döntésüknél jogszabálysértést észlel [Ötv. 36. § (3) bekezdés]. Munkaköri kötelessége a bizottsági ülésen a szakmai segítség nyújtása, a törvényes döntések meghozatalának biztosítása. Jogsértés esetén jelzéssel kellett élnie. Előkészítette, illetve elkészítette a feladatkörébe tartozó előterjesztéseket, ellátta a bizottság és a képviselő-testület elé kerülő előterjesztések törvényességi vizsgálatát (munkaköri leírás a) és b) pont).

- [102] Az I. rendű terhelt előzetes tudomást szerzett arról, hogy az önkormányzat hamarosan 450 millió forint állami támogatáshoz jut, ezt 2012. december 16-án megüzente a II. rendű terheltnek, akivel aznap találkozott. Megbeszélték, hogy mi kerüljön abba a szerződésbe, amit az önkormányzat a **cég 1**-el fog megkötni, tekintettel arra, hogy a 2012. december 21-i ülésen azt kell majd megszavaztatni.
 - [103] Ebből látható, hogy az I. rendű terhelt a hivatali helyzetével már ekkor visszaélt, mert arra illetéktelen személyt tájékoztatott és arra illetéktelen személlyel egyeztetett.
 - [104] Az I. rendű terhelt a továbbiakban úgy készítette elő a bizottság és a képviselő-testület egyaránt 2012. december 21-i üléseit, hogy az írásbeli előterjesztést bár elkészítette, de nem küldte meg a tagok részére. A támogatás kérdését a bizottság meghívójának napirendjén sem szerepeltette, azon vették azt napirendre.
 - [105] Ennek önmagában valóban nincs meghatározó szerepe a vesztegetés kapcsán. Már csak azért sem, mert - amint azt az I. rendű terhelt védője helyesen jelezte - a vesztegetés már a II. rendű terhelt részéről a jogtalan előny ígéretével, míg az I. rendű terhelt részéről a jogtalan előny ígéretének elfogadásával formálisan befejezetté vált. Az ülések hiányos előkészítés viszont - válaszként az I. rendű terhelt védőjének állítására - nem a már befejezett vesztegetéssel, hanem azzal állott okozati összefüggésben, hogy az I. rendű terhelt biztosítsa a vállalását, a II. rendű terhelt cége beruházásának támogatását.
 - [106] Az I. rendű terhelt a bizottság ülésén - ismét a hivatali helyzetével visszaélve - félrevezette a tagokat: elhallgatta az önkormányzat által kapott állami támogatás összegét és szabad felhasználási lehetőségét, s olyan tájékoztatást adott, hogy az önkormányzat aznap kapott 180 millió forint másra fel nem használható céltámogatást a II. rendű terhelt pályázatának finanszírozására.
 - [107] Az I. rendű terhelt a bizottsági ülés hiányos előkészítésével a tagokat a saját szóbeli tájékoztatására szorította. A tagok félretájékoztatásával egyirányú döntési kényszerhelyzetbe hozta a bizottságot, amely szerv a polgármester felszólalása után elfogadta a szóbeli előterjesztést.
 - [108] Az ezt követően tartott képviselő-testületi ülésen sem kapták kézhez a tagok az írásbeli előterjesztést. Ekkor szerepcsere történt. A tagokat a polgármester tájékoztatta, ám azzal a tartalommal, mint amit előzőleg a bizottsági ülésen az I. rendű terhelt elmondott, az I. rendű terhelt pedig, bár részt vett az ülésen, de nem szólt hozzá. A képviselő-testület elfogadta a polgármester szóbeli előterjesztését, és úgy döntött, hogy a **cég 1**-et 180 millió forint támogatásban részesíti.
 - [109] A II. rendű terhelt utóbb fiktív adásvételi szerződéssel ingyenesen az I. rendű terheltre ruházta egy másik cégének tulajdonát képező gépkocsit, amit azután a részre át is adtak.
- 4.2.
- [110] A két védő egyaránt vitatta az indítványában, hogy az I. rendű terhelt a hivatali vesztegetés elfogadásának büntetettét hivatali kötelesség megszegésével valósította-e meg.
 - [111] A bíróságok ebben nem tévedtek.

- [112] Miként a másodfokú bíróság kifogástalanul rögzítette (másodfokú ítélet 9. oldal 3. bekezdés) a hivatali kötelességet, alapulhat minden olyan rendelkezésen, amely meghatározza a hivatalos személy hivatali működésének a kereteit. Ez lehet jogszabály, normatív utasítás, más közjogi szervezetszabályozó eszköz, akár egyéb általános utasítás (pl. szervezeti és működési szabályzat, ügyrend, munkaköri leírás), egyedi ügyekkel kapcsolatos utasítás. Az irányadó tényállás pedig tartalmazza is, hogy az I. rendű terhelt konkrétan melyik kötelességét szegte meg.
- [113] Az Ötv. 36. § (3) bekezdése előírja, hogy a jegyző köteles jelezni a képviselő-testületnek, a bizottságnak és a polgármesternek, ha a döntésüknél jogszabálysértést észlel. [A jelenleg hatályos Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 81. § (3) bekezdés e) pontja ezen csak némileg változtatott: a jegyző jelzi a képviselő-testületnek, a képviselő-testület szervének és a polgármesternek, ha a döntésük, működésük jogszabálysértő. A jogvédő rendelkezés lényege változatlan.]
- [114] Az I. rendű terhelt munkaköri leírása csupán megismétli, és egyben megerősíti, hogy a bizottság vonatkozásában (is) biztosítani kell a törvényes döntések meghozatalát és jogsértés esetén jelzéssel kell élnie. Ugyanez érvényes a képviselő-testület vonatkozásában, mert a jogszabálysértés jelzési kötelessége nem más, mint a törvényes döntés meghozatalának biztosítása.
- [115] Az Ötv. 36. § (3) bekezdése - és jelenleg a 2011. évi CLXXXIX. törvény 81. § (3) bekezdés e) pontja - olyan általános és külön (további) konkretizálást nem igénylő jogszabályi kötelesség, amihez a jog feltétlen védelmére rendelt jegyzőnek tartania kell magát, s ha ennek nem tesz eleget, akkor a hivatali kötelességét megszegi.
- [116] Az I. rendű terhelt védője szerint a szándékos félretájékoztatás, a tévedés el nem oszlatása nem a jegyző jelzési kötelességét megalapozó jogszabálysértés.
- [117] Az I. rendű terhelt védője utóbb - közvetve, de félreérthetetlenül - azt állította, hogy a hallgatás vagy a félreértések el nem oszlatása az I. rendű terhelt magatartása. Az állítás viszont az irányadó tényállással ellentétben áll. Az ugyanis a bizottság félrevezetését rögzítette. Az utóbbi állítás ráadásul a korábbi észrevételében foglaltaknak is ellentmond, mert abban azt rögzítette, hogy a szándékos félretájékoztatás, a tévedés el nem oszlatása nem a jegyző jelzési kötelességét megalapozó jogszabálysértés.
- [118] Ám a jegyző jogszabálysértés jelzési kötelezettsége kettős tartalmú. Egyfelől azt jelenti, hogy jelezni köteles a más magatartására visszavezethető törvénysértést. Ez - az I. rendű terhelt védője által hivatkozott - önvádra kötelezés tilalmából levezethető elvárhatóság hiánya folytán valóban nem vonatkozik arra az esetre, amikor maga a jegyző követ el törvénysértést. Másfelől közelítve, amennyiben jeleznie kell a - más által elkövetett - törvénysértést, akkor implicite a jegyzőnek magát is tartania kell a jogszabályokhoz. Ez levezethető az argumentum a contrario (az ellenkezőjéből következtetés) vagy az a maiore ad minus (a nagyobbról a kisebbre következtetés) logikai elve alapján is. Vagyis nem tehető vita tárgyává, hogy a jegyző működésének központi eleme mind a jogszabály betartatása, mind annak betartása.
- [119] A jegyző ugyanakkor közszolgálatban álló közszolgálati tisztviselő. A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 1. § e) pontja alapján ugyanis a törvény hatálya kiterjed a helyi

önkormányzat képviselő-testületének polgármesteri hivatala, közterület-felügyelete, a közös önkormányzati hivatala köztisztviselőjének és közszolgálati ügykezelőjének közszolgálati jogviszonyára. A 246. § (1) bekezdése pedig előírja, hogy a jegyző közszolgálati jogviszonyában e törvény köztisztviselőkre vonatkozó rendelkezéseit az e (X.) fejezetben foglalt eltérésekkel, megfelelően kell alkalmazni.

- [120] A X. fejezet eltérő rendelkezésének hiányában a jegyzőnek is - az ugyancsak köztisztviselő - kormánytisztviselő számára elírt esküt kell tennie, melynek szövege a következő: „Én, (...) becsületemre és lelkiismeretemre fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek; jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.” [44. § (1)-(2) bekezdés]. Nem is beszélve arról, hogy Magyarország Alaptörvénye R) cikk (2) bekezdése szerint az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.
- [121] Az Ötv.-t módosító 1994. évi LXIII. törvény 23. § (3) bekezdése hagyta el a 36. § (3) bekezdés korábbi 2. mondatát. Aszerint: „Ilyen észrevételét a képviselő-testület jegyzőkönyvének felterjesztésekor a jegyzőkönyvhöz csatolja.” A törvényjavaslat 22-23. §-ához fűzött miniszteri indokolás ezt nem érintette, ám a módosításból értelemszerűen következik, hogy a jegyző jelzési kötelessége a továbbiakban már nem értelmezhető úgy, hogy - az 1. mondatból következően - nem korlátozható csupán a képviselő-testületre, valamint főként hogy nem lehet csupán utólagos.
- [122] A jegyzőt tehát a jelzési kötelesség kibontható kettős értelmében, de egyúttal a törvény által is kimondva esküvel kötelezi el magát a jogszabályok megtartására és megtartatására. Ennek az I. rendű terhelt nem tett eleget. Egyenes szándékkal (Btk. 7. § 1. fordulat), azaz tudatosan nem biztosította a jogszabályoknak megfelelő törvényes döntés meghozatalát mint működésének alapkötelességét, hanem megvesztegetettségéből folyó önös érdekből félretájékoztatta a bizottságot, amit szervesen kiegészített a hallgatása a képviselő-testület ülésén.
- [123] A Kúria már egyenként megjelölte, hogy az I. rendű terhelt mikor és miként élt vissza a hivatali helyzetével. Ezek között a tőle a II. rendű terhelt által várt közreműködés lényegi mozzanata a bizottság félretájékoztatása volt. Ehhez társult a képviselő-testületi ülésen a hallgatása. Mindkettő a jogszabálysértés jelzésére vonatkozó kötelességnek a megszegését eredményezte. Ezen belül is elsődlegesen a jogszabályok betartására, másodlagosan a jogszabályok betartatására vonatkozó kötelességét szegte meg, mert ez a jegyző működésének az alfája és ómegája. Mindezek folytán az I. rendű terhelt védője azt is tévesen állította, hogy az I. rendű terheltnek, tőle el nem várható önváddal a megvesztegetettségét kellett volna feltárnia. Éppen ellenkezőleg. Ezt kellett volna feltárnia és tudatnia a döntéshozókkal, hogy mi az állami támogatás valódi tartalma.
- [124] A másodfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az I. rendű terhelt közreműködésével a költségvetés részét alkotó közpénz egy magánberuházásra szánt támogatássá transzformálódott (másodfokú ítélet 13. oldal utolsó bekezdés). Ezt eredményezte az I. rendű

terhelt magatartása.

[125] Az indítványok nem érintették, hogy az I. rendű terhelt vezető beosztású hivatalos személy. A Kúria mindössze jelzi, hogy ebben is egyetértett a bíróságok egyező megállapításaival.
4.3.

[126] A II. rendű terhelt védőjének indítványa szerint az eljáró bíróságok tévesen minősítették a II. rendű terhelt cselekményét a hivatali vesztegetés minősített eseteként.

[127] A jelen esetben nem volt olyan törvényes jogcím vagy legális ok, amelyre tekintettel az I. r. terhelt a II. rendű terhelt által ígért (majd nyújtott), általa rögvést elfogadott (majd megkapott) előnyben részesülhetett volna. Az I. rendű terhelt a kötelessége megszegésével, jegyzői esküjét is megszegve biztosította a vesztegető II. rendű terhelt számára a kedvező döntés meghozatalát. Ezen indok nyilvánvalóan jogellenes. Az I. rendű terhelt számára biztosított előny csakis jogtalan lehetett. A bűncselekmények minősítése törvényes, annak megváltoztatására nincs törvényes indok (Hasonlóképpen: BH 2017.288. [122]).
5.

[128] Mindkét védő állította, hogy a törvénysértő minősítés folytán a kiszabott szabadságvesztés büntetés törvénysértően súlyos. A szerintük törvényes minősítésnek megfelelő bűncselekményre irányadó büntetési tétel keretei között kiszabott szabadságvesztés mértékét kifogásolták.

[129] A már ismertetett Be. 649. § (1) bekezdés b) pont 1. fordulat ba) alpontjának szabályozása megegyezik a korábbi Be. 416. § (1) bekezdés b) pont 1. fordulatában foglaltakkal. Ekként alkalmazhatóak az adott körben korábban kimunkált döntések.

[130] A kiszabott büntetés önmagában nem támadható. Erre nézve az ítélkezési gyakorlat következetes. Ha a felülvizsgálattal érintett cselekmények vonatkozásában anyagi jogszabálysértés nincs, a büntetés önálló vizsgálatára az 1998. évi XIX. törvény 416. § (1) bekezdés b) pontja nem biztosít lehetőséget (EBH 2011.2387.). A 2018. július 1. napja utáni helyzetben ugyanez értendő a 2017. évi XC. törvény 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára.

[131] Továbbá a kiszabott büntetés csak akkor tekinthető törvénysértőnek, és esne felülvizsgálat alá, ha az - a minősítésen túl - a büntető anyagi jogi törvény valamely mérlegelést nem tűrő, azaz parancsoló jellegű rendelkezésébe ütközve volna a nemében és/vagy mértékében törvénysértő (BH 2012.239., BH 2005.337., BH 2016.264.II.).

[132] Ilyen törvénysértésre a II. rendű terhelt védője - és úgyszintén az I. rendű terhelt védője - nem hivatkozott, s ilyen törvénysértést a Kúria sem észlelt.

[133] Miután a védők indítványaikban bünteteskiszabási tényezőkre is hivatkoztak, leszögezendő, hogy a bünteteskiszabás sem képezheti önmagában a felülvizsgálat tárgyát, így az sem, hogy a bíróságok a bünteteskiszabás során a büntetés célját, a bünteteskiszabás elveit, illetőleg a bünteteskiszabás során értékelhető (súlyosító, enyhítő) tényezőkről szóló 56. BK véleményt miként veszik figyelembe (BH 2005.337.III. - korábbi hivatkozások aktualizálásával).
6.

[134] A Kúria a II. rendű terhelt védőjének a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása iránt előterjesztett indítványát - mivel azt semmivel nem indokolta - a

törvényben kizártnak találta.

[135] Önmagában a felülvizsgálat törvényi okára hivatkozás az alátámasztó adatok, tények, indokok hiányában a felülvizsgálatot nem teszi lehetővé (EBH 2007.1596., BH 2018.42., BH+ 2008.105.). A felülvizsgálati indítványban kötelezően meg kell jelölni az indítvány okát, vagyis az indítványt meg kell indokolni [Be. 652. § (1) bekezdés]. Valamely felülvizsgálati ok megemlítése, a törvényszöveg megismétlése nem ad alapot érdemi felülvizsgálati eljárás lefolytatására, az ilyen indítvány a törvényben kizárt (BH 2018.42.).

[136] A Kúria a Be. 656. § (3) bekezdése alapján hivatalból elvégzett vizsgálata során hatályon kívül helyezést megalapozó ún. abszolút eljárási szabálysértést a II. rendű terhelt tekintetében nem észlelt és ilyen - a kizárt bíró állításán túl - más ok az I. rendű terhelt tekintetében sem volt feltárható.

Az indítványok elvi tartalma

[137] A hivatali vesztegetés büntettének és a hivatali vesztegetés elfogadása büntettének minősített eseteként értékelt bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt törvénysértő büntetés kiszabására került sor, mert a passzív vesztegető nem sértette meg a hivatali kötelességét.

A döntés elvi tartalma

[138] A felülvizsgálati indítványok nem alaposak. A bűncselekmények minősítése törvényes. Így törvénysértő büntetés kiszabása nem történt.

I. A jegyző köteles jelezni a képviselő-testületnek, a bizottságnak és a polgármesternek, ha a döntésüknél jogszabálysértést észlel. (Jelenleg: a jegyző jelzi a képviselő-testületnek, a képviselő-testület szervének és a polgármesternek, ha a döntésük, működésük jogszabálysértő.) Ez a rendelkezés olyan általános és külön konkretizálást nem igénylő jogszabályi kötelesség, amihez a jog feltétlen védelmére rendelt jegyzőnek tartania kell magát.

Ha ennek tudatosan nem tesz eleget, akkor megszegi a legalapvetőbb hivatali kötelességét.

A jegyző törvényben meghatározott jelzési kötelessége kettős értelmű: egyfelől köteles jelezni a más által elkövetett jogszabálysértést, másfelől maga is köteles a jogszabályok betartására, amire elsődlegesen az Alaptörvény kötelezi. Esküvel kötelezi el magát a jogszabályok megtartására és megtartatására.

II. Ha az aktív vesztegetőtől a jogtalan előny ígéretét elfogadó jegyző az általa előkészített előterjesztés kapcsán a képviselő-testület bizottságát félrevezetve az önkormányzat részére adott állami támogatás valós összegét és szabad felhasználhatóságát is elhallgatva tudatosan úgy tájékoztatja, hogy az az aktív vesztegető cégének beruházására nyújtott fix összegű céltámogatás, ezzel a hivatali kötelességét megszegi.

III. Amennyiben a felülvizsgálatra utóbb meghatalmazott védő arra hivatkozik, hogy az ítélet meghozatalában részt vett bíró elfogult, s ekként kizárt bíró, ám az alapügyben az ennek alapjául szolgáló körülmények ismeretében lévő terhelt és korábbi védője nem terjesztett elő indítványt a bíró kizárására, a kifogásolás joga megszűnt, így felülvizsgálatot nem alapol meg.

Záró rész

[139] A kifejtettek értelmében a Kúria - a Be. 660. § (1) bekezdés főszabálya alapján tanácsülésen, a Be. 655. § (1) bekezdés főszabálya szerinti összetételben eljárva - az I. rendű és II. rendű terhelt védői felülvizsgálati indítványainak nem adott helyt, és a megtámadott határozatot nem ügydöntő végzéssel hatályában fenntartotta [Be. 662. § (1) bekezdés].

[140] A Be. 653. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás lefolytatására a harmadfokú bírósági eljárás szabályait az e Fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A harmadfokú bíróság határozatával szemben viszont a Be. nem biztosítja a fellebbezés lehetőségét, s attól eltérő rendelkezést a Be. XC. Fejezete sem tartalmaz. A végzés ellen tehát nincs helye fellebbezésnek. Felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont 2. fordulata zárja ki. A Be. 656. § (4) bekezdése pedig rögzíti, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2018. december 12.

Dr. Molnár Gábor Miklós s.k. a tanács elnöke, Dr. Feleky István s.k. előadó bíró, Dr. Krecsik Eldoróda s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:
Schulz Oszkárné
tisztviselő